

ת"פ 477/02/16 - מדינת ישראל נגד אליהו דנינו, שלום ביטון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 477-02-16 מדינת ישראל נ' דנינו ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד ניר בינשטוק

המאשימה

נגד

1. אליהו דנינו ע"י עו"ד עמית בר
2. שלום ביטון ע"י עו"ד מיכאל עירוני

הנאשמים

גזר דין

רקע

שני הנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות של גידול סם מסוכן והחזקת כלים המשמשים להכנת סמים שלא לצריכה עצמית. נאשם מס' 1 הורשע גם בעבירה של הפרעה לשוטר.

נאשם מס' 1 הורשע גם בשתי עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית ועבירה אחת של גידול סמים, במסגרת שני תיקים אותם צירף.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בו הודו הנאשמים, בתקופה שקדמה למעצרים ביום 26.1.16, הכשירו השניים מחסן במושב אורה לגידול סמים, והתקינו בו לשם כך מערכות אוורור, השקיה ותאורה והחזיקו דשנים, חומרי בידוד, חומרים כימיים שונים ואוהל. השניים גידלו במחסן 82 שתילי קנביס, אשר ביום מעצרים הגיעו למשקל כולל של כ- 9.5 ק"ג.

במהלך מעצרים של הנאשמים, לאחר שנכבל נאשם מס' 1 באזיקים הוא החל להשתולל, דחף שוטר אחד ובעט בשוטר אחר, צעק וקילל, על מנת להפריע לשוטרים במילוי תפקידם.

הודאת הנאשמים באה בעקבות הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש. בין הצדדים הוסכם, כי הנאשמים יוכלו לטעון כי גידלו את הסמים לצריכתם העצמית בלבד ואילו המאשימה תבקש לדחות את הטענה, לנוכח כמות הסם אותה גידלו.

בישיבת הטיעונים לעונש צירף נאשם מס' 1 שני תיקים נוספים:

ת"פ 31568-11-15, בו הורשע כי ביום 30.3.15 החזיק בביתו כארבעה גרם קנביס לצריכתו העצמית.

ת"פ 55363-07-15, בו הורשע כי ביום 22.1.15 גידל הנאשם בביתו כחצי גרם קנביס והחזיק כחצי גרם קנביס

לצריכתו העצמית.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש להחמיר עם הנאשמים ולגזור עליהם עונשי מאסר מכבידים. בטיעונו הפנה לכמות הסם הגדולה אותה גידלו, לציד הרב בו השתמשו לשם הגידול ולכך שייחדו מחסן לשם גידול הסמים. כמו כן ביקש ב"כ המאשימה לדחות את הטענה כי הסם אותו גידלו הנאשמים נועד לצריכתם העצמית בלבד, בין היתר לנוכח כמות הסם והעלויות הכרוכות בגידולו.

ב"כ המאשימה ביקש לדחות את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשמים של"צ וביקש להשית עליו עונשי מאסר משמעותיים.

ב"כ נאשם מס' 1 הפנה לתסקיר שירות המבחן, המלמד על מפנה אותו עבר הנאשם בחייו ולהליך שיקומי מוצלח אותו עבר בתקופה שבין הגשת האישום ועד הטיעונים לעונש. עוד התייחס לנסיבות האישיות ובכלל זה מצבו הרפואי והעובדה שקיבל רישיון להשתמש במריחואנה רפואית. בהקשר זה טען ב"כ נאשם מס' 1, כי גם אם כמות הסם שנתפסה אמנם נשמעת גדולה, לשיטתו מדובר בפועל בכמות של מאות גרמים בודדים של חומר פעיל. בהקשר זה גם טען כי אין כל אינדיקציה לכך שהנאשמים סחרו בסמים.

לאור אלה ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על נאשם מס' 1 של"צ.

ב"כ נאשם מס' 2 הפנה להליך השיקומי אותו עבר הנאשם במהלך התקופה שלאחר הגשת כתב אישום, ולנסיבות האישיות אשר פורטו בתסקיר שירות המבחן. בהקשר זה הפנה לכך שהנאשם מטופל במרכז יום לתחלואה כפולה, ולכך שלמרות שעבר במהלך הדיונים בתיק ארוע לבבי, המשיך בהליך השיקומי.

שני הנאשמים ביקשו לומר את דברם: נאשם מס' 1 הביע צער על מעשיו וביקש להטיל עליו עונש של"צ של עבודות גינון. נאשם מס' 2 ביקש להודות לכב' הש' קלמנוביץ, אשר נתנה בו אמון במסגרת הליך המעצר ואפשרה לו "לשנות את חייו". הנאשם הוסיף כי עבר כברת דרך ארוכה ונמצא בתהליך של למידה ושיקום.

מתחם העונש ההולם - גידול סמים

חומרתן של עבירות הסמים בכלל, ועבירת גידול סמים בפרט, ידועה וברורה, וכך גם הנזקים הנגרמים כתוצאה מהן. חובתו של בית המשפט היא לתת ידו למאבק בנגע הסמים - ובית המשפט ימלא חובתו זו בדרך של השתתפות עונשים מרתיעים, אשר יבטאו בצורה מוחשית וברורה את הפסול בעבירות אלו והנזקים הנגרמים מהם לצרכני הסם ולחברה כולה.

חומרתה המיוחדת של עבירת גידול הסמים היא בכך שמגדל הסם נמצא בראש שרשרת ההפצה, והוא מקורו של הסם המוצא את דרכו אל המשתמש, דרך מתווכים שונים.

מעובדות המקרה שלפני עולה, כי הנאשמים פעלו בצוותא והסבו מחסן על מנת שישמש להם לגידול סמים (בדרך המכונה "מעבדה"): השניים השקיעו מאמצים ניכרים לצורך גידול הסם, רכשו ציוד יעודי רב וחומרים נוספים ופעלו תוך תכנון והפגנת ידע. סך הכל גידלו הנאשמים יחדיו כמות של כ- 9.5 קילוגרם מריחואנה.

לא מצאתי ממש בטענה, כי הנאשמים גידלו את הסמים לצורך צריכתם העצמית בלבד: כמות שתילי הסם אותם גידלו הנאשמים והמשאבים הרבים אשר נדרשו לצורך גידולו, ובכלל זה הקצאת מחסן מיוחד לצורך זה ורכישת ציוד רב, אינם מתיישבים עם גידול למטרות צריכה פרטית. כמות הסם אשר נתפסה בעת מעצרו של הנאשמים, כתשעה וחצי ק"ג, אף אינה נראית כמיועדת לצריכה עצמית - ובכך המעטתי. מעבר לכך, הנאשמים עצמם לא העידו ביחס למטרת גידול הסם, ולא העמידו את טענתם למבחן. במיוחד הדברים אמורים לאור התהיה, כיצד שני אנשים מחוסרי אמצעים השיגו את המשאבים הדרושים לביצוע העבירות. גם אם אצא מהנחה שהנאשמים צרכו את הסמים אותם גידלו, לא ראיתי לקבל את הטענה כי גידלו את הסמים אך ורק לצריכתם שלהם.

חומרת מעשיהם של הנאשמים אינה מתבטאת רק בכמות הסם הנכבדה אשר נתפסה ברשות הנאשמים, אלא גם בפוטנציאל לגידול כמויות נוספות דומות של סמים. פוטנציאל זה נלמד מהאופי המאורגן וה"תעשייתי" של הגידול, והמשאבים הרבים אותם השקיעו הנאשמים, כפי שפרטתי למעלה. ר' למשל בהקשר זה רע"פ 4512/15, אברהם הרוש נ' מדינת ישראל, שם נפסק (פסקה 8 להחלטה):

"אוסף, למעלה מן הצורך, כי גם לגופו של עניין אין בידי לקבל את טענותיו של המבקש. המבקש טוען, כאמור, כי כמות שתילי הסם שנתפסו בבית היא אשר שימשה בסיס מכריע להחמרת עונשו, להבדיל ממשקלם הנמוך (יחסית) של הסמים שנתפסו. אין בידי לקבל טענתו זו של המבקש. מגזר דינו של בית משפט השלום עולה במפורש, כי חומרת מעשיו נקבעה על בסיס כלל נסיבות המקרה, ולא, כפי שטוען המבקש, על בסיס כמות שתילי הסם שנמצאו בבית. בית משפט השלום קבע, כי:

"בענייננו מדובר במי ששכר לצורך גידול הסם המסוכן בית מיוחד אשר יתאים לצרכיו אלה ובמרתף הבית אשר יועד להיות מעבדה לגידול סמים, אכן הקים מעבדה לצורך כך, מתוכננת ומאובזרת כראוי.

[המבקש] השקיע לא מעט מאמצים בתכנון המעבדה, ברכישת חומרים ומתקנים ובהקמתה.

כל כולו של מרתף הבית יועד לגידול הסמים באופן המיטבי לעשות כן. במקום נמצאה כמות גדולה של שתילי צמח קנבוס - 378 שתילים. אם כמות הסם המצויינת בכתב האישום אינה גדולה באופן יחסי, הרי זה משום שהמעבדה נמצאה זמן קצר לאחר הקמתה וכאשר השתילים עוד היו בגדר נבטים, כמופיע אף בצילומים שתעדו את המעבדה בעת החיפוש.

על כן, אין ללמוד ממשקל הסם המצויין בכתב האישום על נסיבות האירוע ועל חומרתו, אלא שיש ללמוד על כך ממכלול הנסיבות האופפות אותו וכמתואר לעיל. (ההדגשות שלי - א.ש.).

בית המשפט המחוזי אימץ מסקנה זו, בקובעו כי:

"אנו רואים עין בעין עם [בית משפט השלום] [...] [כי] אין למשקל הקנבוס משמעות מעבר למה שייחס לה [בית משפט השלום] לאור פוטנציאל הנזק שהיה אמור להיגרם אילו נתפסה המעבדה זמן לא רב לאחר שנתפסה בפועל, דהיינו כחודשיים לאחר הקמתה".

ניתן לקבוע, אפוא, כי עונשו של המבקש נגזר, בסופו של יום, על בסיס כלל נסיבות המקרה, ובכללן, אופן הקמת המעבדה; אבזורה של המעבדה; שטחה מתוך שטח המרתף; היקף הייצור; כמות השתילים ומשקל הסם. נסיבות אלו נשקלו לצורך קביעת עונשו של המבקש, ובדין נעשה כן על-ידי הערכאות הקודמות."

וכן ר' עפ"ג 31126-05-14, מדינת ישראל נ' חריט, שם נפסק:

שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא כי ערעור זה בדין יסודו. לצערנו, בשבתנו כערכאת ערעור העוסקת בשמיעת ערעורים פלייט אנו נתקלים יותר ויותר בתופעה של מעבדות סם מהן גדולות יותר, מהן גדולות פחות ונראה שהתופעה הפכה להיות נפוצה ונפוצה. נפוצה - משום שפוטנציאל הסם שעלול להתגלגל לשוק הסמים באמצעות גידול סם במעבדות מסוג זה שהחזיק המשיב, הוא גדול במיוחד ויש לתת את הדעת על כך.

הזדמן לנו לומר רק לאחרונה (בשבוע האחרון) בנסיבות דומות, כי: "בהינתן המציאות הנוכחית שבה בגידול הסמים הפך להיות למכת מדינה, יש להילחם בו בחומרה כאשר הביטוי לכך יהיה בהעלאת רף הענישה. המגדלים והמפיצים מצויים באותו מקום עצמו מבחינה ערכית ומעשית גם יחד". אין לנו אלא לאמץ את הדברים ולחזור עליהם.

אנו סבורים כי שגה בית משפט קמא כאשר סבר כי מתחם הענישה בתיק מסוג זה תחילתו במאסר מותנה שלצדו של"צ ועד שנת מאסר בפועל. מתחם הענישה בעבירה של גידול סם מתחיל מעונש מאסר בפועל ולשיטתנו הרף העליון הוא תלוי נסיבות, במקרה הנוכחי הרף העליון צריך לעמוד לפחות על 18 חודשי מאסר ואף זאת תוך התחשבות בכמויות שמדובר בהן.

ראו לעניין המתחם בתיקי גידול סמים בכמויות משמעותיות גם רע"פ 6869/17, יבגני פילברג, רע"פ 3841/16, מזרחי, רע"פ 1787/15, אדי עמר נ' מדינת ישראל, רע"פ 6987/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (21.10.13), רע"פ 8237/15, יצחק בן זקן, 3864/16, עדי בן דוד וכן עפ"ג 27828-12-15, סגל נ' מדינת ישראל, והפסיקה הרבה המצוטטת בו. כל פסקי הדין המאוזכרים מעלה חוזרים על העקרון המנחה, כי דינו של מי שגידל סמים באופן מתוכנן ובכמות משמעותית הוא עונש מכביד ומרתיע של מאסר בפועל, לריצוי ממש, ועונשים נלווים.

ריבוי הפסיקה העדכנית בתחום פשיעה זה נותן בסיס להניח כי אין מדובר בתופעה נדירה וחריגה, ועל כן יש לתת משקל גם לשיקול הרתעת הרבים.

לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים הוא מאסר בפועל לתקופה שבין עשרה חודשים ועד שנתיים וחצי וכן עונשים נלווים. בשל התנהלותו של נאשם מס' 1, אשר דחף שוטר ובעט בשוטר אחד על מנת להפריע להם במהלך החיפוש, מתחם העונש ההולם בעניינו יהיה מעט גבוה יותר, ויעמוד על מאסר לתקופה שבין שנה לשנתיים וחצי.

עיינתי בפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשמים, בה נגזרו עונשים קלים מכך, אך לא ראיתי כי יש בה כדי לשנות ממסקנתי ביחס למתחם העונש ההולם.

מתחם העונש ההולם - החזקת סמים לצריכה עצמית

נאשם מס' 1 צירף שני תיקים, האחד של החזקה של כארבעה גרם מריחואנה והשני של גידול כחצי גרם מריחואנה בתוך כוס והחזקה של חצי גרם נוסף.

נסיבותיו של גידול הסם במקרה זה שונות בתכלית מגידול הסם בתיק העיקרי, וקרובות מאוד להחזקה לצריכה עצמית: מדובר בכמות זעומה של סם, שגודל ללא שימוש בצידוד או כלים, באופן חובבני לגמרי.

מתחם העונש ההולם את שני האישומים נע בין מאסר מותנה למאסר קצר מאוד.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירות

נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 יליד 1966, גרוש ואב לשלושה.

לחובתו הרשעות קודמות רבות מאוד, בגין ריצה מאסרים המצטברים לשנים ארוכות:

בשנת 1983 נדון בבית המשפט לנוער לצו מבחן בגין רצף עבירות רכוש ואלימות.

בשנת 1983 נגזרה עליו שנת מאסר בגין שורה ארוכה של עבירות התפרצות, גניבה והצתה.

בשנת 1990 נגזרו עליו שלוש שנות מאסר בגין עבירות שוד, החזקת נשק והתפרצות.

בשנת 1990 נגזרו עליו 22 חודשי מאסר בגין עבירות סמים.

בשנת 1991 נגזרו עליו עשרה חודשי מאסר בגין עבירות הסגת גבול וסמים.

בשנת 1992 נגזרו עליו 28 חודשי מאסר בגין עבירות התפרצות וגניבה.

בשנת 1998 נגזרו עליו שלוש שנות מאסר בגין שורה ארוכה של עבירות התפרצות, גניבה, מרמה, איומים ועוד.

בשנת 2009 נגזרה עליו שנת מאסר בגין עבירת התפרצות.

בשנת 2009 נגזרו עליו 11 חודשי מאסר בגין עבירות הסגת גבול וגניבה.

בשנת 2012 נגזרו עליו שנתיים מאסר בגין עבירות התפרצות וגניבה.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם מס' 1 עלה, כי מדובר באדם אשר עוד מנערותו נקלע לעולם הסמים והפשיעה, ומאז הוא יוצא ובא בבתי סוהר ונוהג לבצע עבירות על מנת לממן את צריכת הסמים. עקב התמכרותו של הנאשם לסמים נעשה בעבר ניסיון לשלבו בתכנית טיפולית בעזרת שירות המבחן, אך ללא הצלחה.

הנאשם קיבל בפני שירות המבחן אחריות למעשיו, אך התקשה לראות את החומרה שבהם. לצד זאת, הנאשם פנה לשירות וביקש להתחיל בהליך טיפולי לצורך גמילה. בתסקיר הראשון אשר הוגש, שירות המבחן הביע התלבטות ביחס להמלצה בעניינו של הנאשם, שכן מצד אחד מדובר במכור כרוני הנעדר כוחות לטפל בעצמו, אך מנגד הביע רצון ראשוני להתחיל בתכנית טיפולית.

מתסקיר משלים עולה, כי הנאשם החל טיפול ביחידה להתמכרויות בירושלים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם החל תהליך של שינוי בחייו, הכולל ניקיון מסמי רחוב (וקבלת אישור לקנאביס רפואי) וכן התחלה של תהליך טיפולי משמעותי. לאור אלה המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות לצד צו מבחן לשנה ומאסר מותנה.

נאשם מס' 2

נאשם מס' 2 יליד 1969, גרוש ואב לשניים.

לחובתו שלוש הרשעות בהחזקת סמים לצריכה עצמית, מהשנים 2013, 1999 ו- 1997.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם מס' 2 עלה, כי שירת שירות צבאי בחובה ובמילואים. הנאשם היה בעל עסק עצמאי, אשר קרס לפני כשש שנים והביא לכך שהנאשם נקלע לפשיטת רגל, אשר בעקבותיה הדרדר תפקודו. השירות העריך כי הנאשם החל להשתמש בסמים כדרך התמודדות עם חוויות הקשורות בשירותו הצבאי, וכי בשנים האחרונות הגדיל את כמויות הסם אותן צרך, עד כדי התמכרות.

מהתסקיר עולה, כי הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה כנה. הדגיש כי ביצע את המעשים על רקע התמכרותו וכי לא חשב על החומרה הפלילית שבהם. הנאשם הביע רצון להשתלב במסגרת גמילה ולכן הופנה למרכז לטיפול בהתמכרויות כבר בהליך המעצר, עם סיום התכנית המשיך הנאשם בטיפול פרטני ושירות המבחן התרשם כי הנאשם השקיע רבות בשינוי חייו. לאור אלה, המליץ השירות על הטלת צו של"צ בהיקף של 300 שעות, לצד מאסר מותנה וצו מבחן במהלכו ימשיך הנאשם בטיפול.

מתסקיר המשלים שהועבר, עולה כי הנאשם נמצא בהליך טיפולי למעלה משנה, הוא נקי מסמים ונמצא בתהליך של חזרה לחיק משפחתו. להערכת שירות המבחן, יש לחזק את הכיוון השיקומי בו החל הנאשם ולכן המליץ להטיל עליו צו מצומצם יותר, של של"צ בהיקף של 200 שעות לצד צו מבחן ומאסר מותנה. שירות המבחן העריך, כי אם יוטל על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, לא יוכל לפרנס את משפחתו ולהשקיע את כוחותיו בהליך השיקומי.

דין והכרעה

נאשם מס' 1

לזכותו של נאשם מס' 1 זקפתי את הודאתו במיוחס לו ואת מאמציו לעבור הליך שיקומי ולחיות חיים נורמטיביים.

מנגד, לחובתו של נאשם מס' 1 עבר מכביד ביותר, הכולל הרשעות בעשרות עבירות רכוש, סמים, אלימות ועוד, בגין ריצה מאסרים ארוכים. עברו של נאשם מס' 1 מעיד על כשלון ההרתעה בעניינו, כי אין עליו מורא הדין ועבריינות היא לו דרך חיים. אכן, מהתסקיר עולה כי הנאשם עייף מחיי הפשע וממאסרים, אך לא ראיתי כי ניתן לקבוע בבטחה שהנאשם על דרך חדשה. לכל היותר עולה, כי הוא נמצא בפתחו של שינוי, אשר מוקדם מלדעת אם יתמיד בו.

במצב דברים זה, לא ראיתי מקום לסטות בעניינו של נאשם מס' 1 ממתחם העונש ההולם ולהמנע מלהשית עליו עונש ההולם את חומרת מעשיו. עם זאת, לאור הודאתו של נאשם מס' 1 ומאמציו לעבור הליך שיקומי, ראיתי להשית עליו עונש הנמצא בצידו הנמוך של מתחם העונש ההולם, על מנת לעודדו להמשיך בהליך השיקומי - וזאת למרות שלאור עברו המכביד של נאשם מס' 1 היה מקום להשית עליו עונש הנמצא בצידו הגבוה של המתחם, ואולי בקצהו העליון.

נאשם מס' 2

לזכותו של נאשם מס' 2 זקפתי את הודאתו במיוחס לו ואת נסיבותיו האישיות ומאמציו לעבור תהליך שיקומי. עוד יש

לזקוף לזכותו, כי מלבד הרשעות בהחזקת סמים לצריכה עצמית אין לחובתו הרשעות קודמות.

מהחומר שלפני עולה, כי מדובר באדם אשר בעבר תפקד באופן תקין, מהבחנה המקצועית והאישית, עד אשר נקלע לתסבוכת כלכלית בעקבות קריסת עסקו. עוד עולה, כי ההליך השיקומי אותו עבר נאשם מס' 2 נשא פירות וכיום הוא מתפקד באופן תקין ומנסה לשקם את יחסיו עם משפחתו.

לאור זאת, ולאחר לבטים לא קלים, ראיתי לחרוג במעט ממתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם מס' 2 ולהשית עליו מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה של שמונה חודשים, על מנת לעודדו להמשיך בדרכו. ועם זאת, לא ראיתי כי ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן ולהמנע מלהשית על נאשם מס' 2 עונש של מאסר לריצוי ממש:

אכן, לשיקומו של נאשם משמעות רבה במסגרת קביעת עונשו, אך אין מדובר בשיקול הענישה המרכזי, ואין בו לגבור על כל יתר שיקולי הענישה. במיוחד דברים אמורים כאשר מדובר בעבירות חמורות, כבמקרה שלפני. יתרה מכך, פסיקתו המחייבת של בית המשפט העליון קובעת, כי בעבירות של גידול סמים יש להשית ככלל עונשי מאסר לריצוי ממש, גם על נאשם שעבר הליך שיקומי מוצלח. ר' למשל רע"פ 6869/17, פילברג, אשר ניתן בימים האחרונים. נדון שם מקרה דומה מאוד לזה שלפני, של נאשם אשר גידל כמות נכבדה של סמים אך עבר הליך שיקומי מוצלח לאחר מכן. בבית משפט השלום נגזר על הנאשם עונש של ששה חודשי עבודות שירות, בשל ההליך השיקומי. בית המשפט המחוזי החמיר בענשו וגזר עליו תשעה חודשי מאסר בפועל. בקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה. ונפסק:

8. למעלה מן הצורך, אציין כי לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות הגעתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להידחות אף לגופו של עניין. לטעמי, העונש שהושת על המבקש בבית המשפט המחוזי הינו ראוי ומאוזן, ומבטא התחשבות בכלל השיקולים לקולה שהועלו על ידי המבקש, לרבות אינטרס השיקום שעמד במרכזה של הבקשה. לא נעלמו מעיני מאמציו של המבקש לשקם את עצמו ולתקן את דרכיו, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן. אך עם זאת, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות שביצע המבקש, שעה שייצר, הכין והפיק סמים מסוכנים בכמויות בלתי מבוטלות ובאופן מתוכנן, גם אם אין מדובר בנסיבות העומדות ברף חומרה גבוה במיוחד. כפי שנקבע, לא אחת, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם עשוי לשרת את החברה בכללותה, ואולם מדובר בשיקול אחד מבין מכלול שיקולים העומדים בפני בית המשפט (רע"פ 3250/16 שימחייאב נ' מדינת ישראל (20.4.2016); רע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל (18.6.2015); רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24.3.2015)). במקרה דנן, אף אני סבור כי אין בנסיבותיו האישיות של המבקש ובהליך השיקומי בו הוא מצוי כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם הענישה, עד כדי הימנעות מהטלת מאסר לריצוי בפועל. עבירות הסמים הפכו זה מכבר לנגע הפוגע בציבור המשתמשים ובחברה בכללותה, ויש לעשות הכל על מנת למגרן ולעקורן מן השורש, גם בדרך של ענישה קשה ומחמירה. כאמור, נחה דעתי כי העונש שהושת על המבקש הינו ראוי ומאוזן, ולא מצאתי כי יש בסיס להתערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

ור' לעניין דחיית שיקולי שיקום בעבירות גידול סמים גם את רע"פ 3841/16, מזרחי.

וניתן להגיע למסקנה דומה גם בהתבסס מקורותינו (מסכת יומא, דף פז): **"וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה שלא יהא הוא בגן עדן ותלמידיו בגיהנם"**. הגיונו של כלל זה יפה גם למקרה שלפני. יש קושי בהקלה ממשית בעונשו של מי שגידל כמויות נכבדות של סמים ותרם להפצתו של נגע הסמים בציבור, רק משום שהצליח להגמל מהסמים בעצמו, במסגרת ההליך המשפטי. הדבר מביא לתוצאה אבסורדית, שדווקא החוטא -

והמחטיא - יוצא נשכר.

סטיה מעקרון אחידות הענישה

בסופו של יום, ראיתי לגזור על הנאשמים עונשים שונים, ולהחמיר עם נאשם מס' 1 ביחס לנאשם מס' 2, בגין מעשים שבעיקרו של דבר הם דומים (מעשיו של נאשם מס' 1 מעט חמורים יותר, שכן הוא גם הפריע לשוטרים באופן אלים בעת מעצרו, וגם צירף שני תיקים נוספים).

הסיבה העיקרית לשוני בין שני הנאשמים היא הפער בעברם הפלילי, כפי שפרטתי למעלה, וחריגה מסוימת ממתחם העונש שנעשתה בעניינו של נאשם מס' 2, בשל ההליך השיקומי אותו עבר. אמנם גם נאשם מס' 1 עבר הליך טיפולי, אך לאור עברו המכביד מאוד, לא ראיתי כי ניתן לתת להליך זה את אותו משקל שיש לתת להליך אותו עבר נאשם מס' 2. עם זאת, כפי שהבהרתי למעלה, ההליך הטיפולי אותו עבר נאשם מס' 1 קיבל ביטוי בכך שנגזר עליו עונש בצידו הנמוך של המתחם, חרף עברו המכביד.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 1:

- א. ארבעה עשר חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 5.11.17. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו בעניין זה הודעה מתואמת.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת סמים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

נאשם מס' 2:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 5.11.17. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו בעניין זה הודעה מתואמת.
- ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת סמים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

מוצגים שבתיק, ובכלל זה הסמים והציוד ששימש לגידולם, יושמדו.

הנאשמים יתאמו כניסתם למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבלו הנאשמים הנחיה אחרת, עליהם להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר "ניצן" ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ז, 17 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.

